

עין משפט
ור מצוה

א א מ"י פ"ג מהלכות
גיטות הלכה טו סמ"ג
עין נ שו"ת א"ח"י סמ"ג
ק"א ספ"ג פ"ג ה"ג
יב ב ג (מ"י) ט"ו ה"ג
טו"פ"ג ט"ו ספ"ג ח"
ג ד ה מ"י ט"ו ספ"ג
הלכה ח סמ"ג ח
טו"פ"ג א"ר"ג סמ"ג ח
פ"ג ל'
ד ו ז ח מ"י פ"ה סמ"ג
הלכה טו"פ
כז ט י מ"י פ"ג סמ"ג
גיטות הלכה טו סמ"ג
עין נ שו"ת א"ח"י סמ"ג
ק"א ט"ו פ"ה:

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

דקתני אין דבריו האחרונים כפלים. מיימור הלשון דייק דהוה
ליה למימור הרי אלו יתמנו וימנו אי נמי דייק מדלא מנא
אין לרר לנדוקו פטע שניה דהוה משמע שממתינס מיהא עד
ששפתה: ובאי אמר רבי יוחנן הכי והוא אמר שמואל שהט בו

למטה למטה מן הביצים למעלה למעלה
מן הביצים וכשות שלא בזמנה תנא כשם
שקשה שלא בזמנה כך יפה בזמנה אמר

רב פפא זמנה תמוז שלא בזמנה טבת יומי
ניסן ויוני תשרי לא מעלו ולא קישו: אמר
כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר
ואמר אל תכתבו אין דבריו האחרונים
כלום: אר"ש בן לקיש כותבין ונותנין גט
לאלתר ור' יוחנן אמר אין כותבין אלא
לכשישתפה מ"ט דר"ל דקתני אין דבריו
האחרונים כלום ור' יוחנן אמר לך אין
דבריו האחרונים כלום דלכו מתציל לא
צריך למזהרד אימלוכי ביה ולעולם אין
כותבין אלא לכשישתפה במאי קמיפלגי ר"ל
מדרמי ליה יושן ור' יוחנן מדרמי ליה לשוטה
ור' יוחנן נמי לידמיה לישן ישר לא מחוסר
מעשה האי מחוסר מעשה ור"ל נמי גידמיה
לשוטה שוטה לא סמיה בידן האי סמיה
בידן ב' בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא
ומי אמר ר' יוחנן הכי והואמר רב יהודה
אמר שמואל ישחט בו שנים או רוב שנים
ורמז ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יתכתבו
ויחזו ותנאי ב' דאודו מגיד או צלוב על
הצלובה ורמז ואמר כתבו גט לאשתי הרי
אלו יתכתבו ויחזו הכי השתא התם דעתא
ציילתא היא וכחישותא הוא דאתחילה ביה
הכא דעתא שגישתא היא ומי אמר שמואל
הכי והואמר רב יהודה אמר שמואל ישחט
בו שנים או רוב שנים וברח מעידין עליו
ואי ס"ד חי הוא אבאי מעידין עליו האבוי
חי הוא וסופו למות אלא מעתה יהא גולה
על ידו אלא מהות אלא שנים או רוב

שנים ה"ו אינו גולה הכי וישעיה ח' הושעיה ח' חיישין שמא הרוח בלבלתו
אי נמי הוה קירוב את מיתתו מאי בנייהו איבא בנייהו דשחמיה
בביתא דשישא ופירכס אי נמי דשחמיה בברא ולא פירכס: נשתתק
אי נמי שיחיא דהן הן נקטיה א"ר יוסף בר מניומי אמר רב נחמן דאמרינן
ליה בסירוגין וליחוש דלמא שיחיא דסירוגין נקטיה ד' דאמרינן ליה חד לאו
ותרין הן ותרין לאו וחד הן רבי רבי ישמעאל תנא אומרים לו דברים של
ימות החמה בימות הגשמים ושל ימות הגשמים בימות החמה מאי ניהו
אילימא ג' גולפיקרי וסדיני ליחוש דלמא קורא אחריה א"נ חמה אחריה
אלא

למות פריך דכ"ש אי חשבת ליה כבר מת דקשה טפי דקס"ד גלות תלי כמת לאתחרא וסא לא מת לאתחרא איט גולה דקס"ד דנהכי תלי
לדישא דכתיב גבי גלות ויפל עליו וימות (נמדנד ה) משמע ליה לאתחרא אע"פ שנתמיד חייב אפילו לא מת לאתחרא יש חילוק בין
מיתה לגלות כדמפלגי בגלות בין דרך ירידה לדרך עליה ונתמיד אין שום חילוק ולית ליה השתא הא דפריך באלו נערום (במיתה דף לנ):
ממאי דנמדנד דקא וקא וקא דמשמע דחייב גלות אפילו לא מת לאתחרא: * דחיישין שבא
הרוח בכבלתו. דווקא בגלות חיישין להני טעמי אבל כגודל לעולם חייב ושמה יש שום דרשא גבי גלות כמו שיש חילוק בין גלות למיתה
לענין דרך ירידה ועליה והא דמשמע באלו נערום (נכ וסא) כי מוקי וקא המכה אשונג דחייב גלות אפילו לא מת לאתחרא מייירי כתיב
דשישא ויחזו דלך פירכס: בביתא דשישא או דלך פירכס. מר השיב בלבוש הרוח קירוב מיתה יומר מפרכוס ומר השיב פרכוס
קירוב מיתה יומר מבלבוש הרוח ותרויהו נעו שימות מחמת הרוח ויח משחמ דכר אחר אי נמי מר השיב פירכוס מחמת רוחא משחמ
דכל אדם דרכו לפרכס מחמת שחיטה ומר השיב בלבוש רוח מחמת רוחא משחמ דלתי ממילא לא נמי לא פליגי הני לישי חיבי אלא
כתיבא דשישא ולא פירכס והש"ס מפרש נפקותא בין הכן טעמי: (ט"ז ע"ל דף טו): בודקין אוחזו שלש פעמים. פי שלש פעמים
על לאו ושלש פעמים על הן דהיינו ששה פעמים בין הכל ובגמרא דקאמר ויחוש דלמא שיחיא דלאו לאו נקטיה אי נמי שיחיא דהן
הן לאו משום דלא יעביד תרויהו דתרויהו נעיק כפירשטו אלא כלומר וכחד מהן הוה בלבוש הרוח דבעתו ו"ס דל"ג אי נמי
ובדיקה זו מפרש בירושלמי כ"ד בודקין לאו והן אומרים לו נכמו גט לאשתך אומר הן לאשתך אומר לאו (א) לאתחרא אומר לאו לבתך אומר
לאו כ' רבי רבי ישמעאל תנא. אין נראה לומר דפליגי בדדיקה דמתני' למה לא תועיל אלא דקתני בדדיקה עדיפא טפי הכי דליכא
למימור ביה דשיחיא דלאו לאו הן הן נקטיה שהיא חכמה גדולה כיון שאינו טועה בין ימות החמה לימות הגשמים אפילו נענין שלשה
לאו ושלשה הן סירוגין לא בעי: וגיחוש שבא קרירות אחריה. ולמה לנו לחושכו כשעוה ואמר שאינו גט וענן אשמו חס: אלא

מסורת הש"ס

א) למ"ל טו: ב) כמות ק"א.
ג) [מסופח רפ"ה].
ד) כ"ח גושפיך ונפרח
ע"כ נפק טרפ גושפיך
פ"ח גלופיקין.
ט) דכריס סו. ו) נע"ע
ח) כמות לג: ד"ה
ז) למה תופס ימות קב:
ו) למה תופס ימות ד"ה
ה) חישין תופס שעות ל.
ד"ה על פי. ו) כ"ח על כל
פסע אומרים לו לאשתך
ואומר הן.

גילוי הש"ס

תופס ד"ה חישין. פי
טעם ד' ל' פ"ח תופ
ד"ה על פי פס:

הגהות הב"ח

א) תופ ד"ה ומו אמר
וכי משום דלמי בידן
ורכי לזון סמיה בידן
מוה: ב) ר"ה טדקין
וכי לאשת אומר לאו
לאשתך אומר הן
לאחורק אומר לאו
לאשתך אומר הן
לבחך:

לעני רש"י

קוט"א ק"ט. מעיל.

מוסף רש"י

סופקא. כחש וליעל ח:
מריקא. מווג נמיס הככ
ושח.